

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף ט"ז למסקנא

דף ט"ז ע"א

א. שטר של אמה עבריה, י"א שהאדון כותב 'בתך קנויה לי' ונותנו לאביה, שהכתוב הקישה ל'אחרת', ושטר קידושין כותבו הבעל שהוא הקונה. וי"א שהאב כותב לאדון 'בתך מכורה לי', שלמדים משטר של עבד כנעני, שנאמר בו 'לא תצא כצאת העבדים', אבל נקנית בקנין עבדים.

ב. אמה עבריה ועבד עברי אינם נקנים בחזקה, שנאמר בעבד כנעני, 'זהתנחלתם אותם לבניכם אחריכם', אותם בחזקה ולא אחר בחזקה. ואינם יוצאים בראשי אברים, שנאמר לא תצא כצאת העבדים.

ג. עבד עברי קונה את עצמו בכסף, שנאמר 'מכסף מקנתו', ובשדה כסף שנאמר 'ישיב גאולתו', וכן אם כתב לו שטר על דמיו, קונה בקנין כסף.

ד. עבד עברי קונה את עצמו בשטר, אבל אם אמר לו בפני עדים או בית דין 'לך', אינו יוצא, כי עבד עברי גופו קנוי, והרב שמחל על גרעונו אינו מחול.

ה. ריש לקיש היה סובר שאמה העבריה קונה את עצמה במיתת האב מרשות אדון, בקל וחומר מסימנים. ונדחו דבריו (להלן ע"ב).

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

דף ט"ז ע"ב

א. בן תשע שנים שהביא שתי שערות, שומא. מבן תשע שנים ויום אחד, עד בן י"ב שנה ויום אחד, ועודן בו, לתנא קמא הוא שומא, ולרבי יוסי בר יהודה הוא סימן. בן י"ג שנה ויום אחד דברי הכל סימן.

ב. ואלו מעניקים להם היוצא בשש שנים, וביובל, ובמיתת האדון, ואמה העבריה בסימנים. אבל בורח שפגע בו יובל למחר, אין מעניקים לו, שנאמר זכי תשלחנו מעמך, וזה אין שילוחו מעמך. והיוצא בגרעון כסף, י"א שאין מעניקים לו, וי"א שמעניקים לו.

ג. ענק עבד עברי, לעצמו, ולא לבעל חובו.

ד. ענק אמה העבריה, אם אביה קיים, הרי הוא לאביה. ואם אינו קיים, הרי הוא לעצמה, ולא לאחיה שהם היורשים, שנאמר בעבד כנעני והתנחלתם אותם לבניכם אחרים, אותם לבניכם ולא בנותיכם לבניכם, מכאן שאין אדם מוריש זכות בתו לבנו.

ה. אמה עבריה שמצאה מציאה, הרי היא של אביה ואין לרבה אלא שכר בטלה שבטלה ממלאכתה כשהגבהתה.

ל

אומדן יקר!

דוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com

אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il